ISIDORUS HISPALENSIS ET VARIA
10. bis 11. Jh.
Seite 118r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=933
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

siue latini siue ceterarũ gentiũ aut audiendo pot tenere. aut le
gendo ex preceptore accipere. Cũ aut omniũ linguarũ seuentia dif
ficilis sit. eu quia nemo tam ti desidiosus ẹ. ut i sua gente posit
siue gentis lingua neseiat. Nam qd aliud putandus ẽ. n animaliũ
pritorũ deterior. ille ui ppe uocis clamore ex pmiunt. Iste ẽ de
terior q ppe lingue noticia. Cui modi aut lingua locut ẽ ds in
pncipio mundi dũ diceret fiat lux. Inuenire difficile ẽ n dũ eni
erant linguẹ. Itẽ qua lingua i sonuit postea exterioribꝫ homi
nũ auribꝫ maxime ad pmũ hominẽ loquens. t ad pphetas. t dũ
corporalit sonuit uox dicentis di. tuus filius meus dilectus. Vbi ag
busda credit illa lingua una ⁊ sola. que fuit ante quã ẽt lingua
rũ diusitas. Indiũsis q ppe generibꝫ credit qd eadẽ lingua illis
ds locutus sit. qua ipsi homines utunt. ut a deis itelligat. Locut
aut ds hominibꝫ n p substantiã i uisibilẽ. s; p creaturã corpora
lem. p qua ꝗ ã ⁊ hominibꝫ apparere uoluit. quando locut ẽ
dicit eni apostulus. Si linguis hominũ loquar ⁊ angelꝝ. Vbi q
rit qua lingua angli loquant. n qd angelꝝ. linguẹ sint. s; hoc
p exaggeratione dr. Itẽ querit qua lingua i futurũ homines
loquant. nusquã repperit. Nam dicẽ apostolus. siue linguẹ cess
abunt. Ideo aut pus de linguis. ac deinde de gentibꝫ posuimus.
qa ex linguis gentes n ex gentibꝫ linguẹ exorte s. De gentiũ
xiij. Gens ẽ multitudo ab uno pncipio orta siue ab
alia natione sdm ppam collectione distincta. ut greciẹ
asiẹ. hinc ⁊ gentilitas dr. Gens aut appellata ppt generatio
nes familiarũ id ẽ agnascendo. sicẽ natio a nascendo. Gentes aut
agb. diuisa ẽ tria. quindecim de iafeth. xxx ⁊ una de cha. xx septẽ
de sem. que fiunt. lxxij. t potius ut ratio declarant. lxxu
totidem linguẹ. que p tras ẽ cepẽ gurꝫ crescendo ppuincias